

Posudek vedoucí diplomové práce

Autor: Tereza Novotná

Název práce: Význam španělské zahraniční politiky a její vliv na zahraniční politiku EU vůči Latinské Americe

111 stran bez příloh

Charakter tématu a vymezení práce

Autorka T. Novotná se ve své práci věnuje nosnému a aktuálnímu (byť asi ne úplně originálnímu) tématu, které se týká vlivu Španělska na formování evropské politiky vůči Latinské Americe se zaměřením na kubánskou případovou studii. Cíl je (trochu kostrbatě) definován na s. 2, na něj navazuje na s. 3 hypotéza týkající se vztahu mezi nárůstem zájmu španělské zahraniční politiky o Evropskou unii (EU) a prohlubováním vztahu mezi EU a Latinskou Amerikou (LAM). Z toho tedy vyplývá, že autorka nechce primárně v práci řešit vztah španělské zahraniční politiky k Latinské Americe, nýbrž k EU.

Na s. 3 T. Novotná definuje své tři výzkumné otázky, které se váží na vliv Španělska na formování evropské zahraniční politiky. První dvě výzkumné otázky by dle mého soudu měly být vystavěny lépe. U třetí otázky nevím, co autorka míní „paralelním ovlivňováním“. Co zůstává poněkud utajeno, je operacionalizace (jistý – nicméně hodně nedokonalý – pokus nacházíme na s. 4 a 5), jak máme identifikovat „nejvhodnější politickou situaci“, jak poznáme, že stát zasahuje do evropské agendy, jak identifikujeme vliv španělské zahraniční politiky PP či PSOE na latinskoamerickou/kubánskou politiku EU?

Je otázkou, jestli vůbec lze zkoumat, zdá zájem EU o Latinskou Ameriku je odvislý od místa a pozice Latinské Ameriky ve španělské zahraniční politice. Zatímco modelům španělské zahraniční politiky se autorka věnuje vcelku rozsáhle, samotný zájem EU o LAM zůstává dle mého soudu v úrovni spekulací, resp. bez potřebné analýzy a argumentů.

Teoreticko-metodologické zakotvení a práce se zdroji

Úplně mi není jasné členění první a druhé kapitoly, které by měly tvořit metodologickou a teoretickou bázi. Tedy, proč se první kapitola nazývá Metodologie, když autorka do ní zahrnuje spíše teoretické aspekty práce, resp. vymezení terminologie a koncept agenda setting (sama autorka na s. 9 zmiňuje, že jde o teorii). V neposlední řadě podkapitola (1.1) čítající dva krátké odstavce, je zbytečná, resp. nikoli obsahově, ale nadbytečným vydělením ze struktury práce.

Z hlediska teoretického rámce v části „Teoreticko-konceptuální východisko“ (je jen jedno?) se T. Novotná věnuje zejména koncepcím španělské zahraniční politiky, evropeizace, bottom-up evropeizaci. Metodologií se T. Novotná zabývá v první kapitole (s. 9 až 12), nicméně samotná metoda práce není představena přesvědčivě a hlavní vakuum se týká samotného výzkumného designu textu, který zcela absentuje, což se v průběhu čtení práce opakovaně projevuje určitou rozkolísaností úrovně a zacílení textu.

Autorka nashromáždila rozsáhlé množství zdrojů (seznam zdrojů viz strana 93 až 111). T. Novotná pracuje s literaturou relevantní, téměř výhradně zahraniční (hispanofonní a anglofonní) provenience. Využívá též prameny primární. Taktéž citační norma katedry je bez problémů.

Struktura práce

Celková struktura práce je vzhledem k vytyčeným cílům logická a vyvážená, tedy s douškou, že nerozumím dělení první a druhé kapitoly. Úvod práce (s. 1 až 8) je napsán solidně, zahrnuje v podstatě všechny relevantní odborné náležitosti, jako je mj. tematické vymezení, představení struktury práce či reflexe tématu v odborném prostředí.

Text pracuje s obecně dobře známými klíčovými koncepcemi španělské zahraniční politiky – atlantismem a evropeismem. Po přečtení práce se vkrádá myšlenka a otázka, co je vlastně hlavní přidanou hodnotou předloženého textu? Takové otázky nahrávají i hodně deskriptivní pasáže textu, jež nedisponují potřebným analytickým a argumentačním potenciálem a v mnoha aspektech reprodukují známá fakta týkající se modelů zahraniční politiky Madridu. Pozitivem je fakt, že se autorka v závěrečné části věnovala aktuální a velmi podstatné případově studii Kuby, kterou považuji za nejzdařilejší pasáž celého textu.

Formální stránka

Předložený text po formální stránce obsahuje některá pochybení, místy se objeví překlepy (např. seznam zkratk, s. 83), interpunkce (vylučovací poměr „či“), nesprávné užití a skloňování cizojazyčných (či počestělých) termínů (preference atlantisma, s. 9) je často nešťastné, případně nejednotné. V textu se místy (stále) objevuje řada zbytečných vycpávek, nicméně celkově je text z pohledu stylistiky na průměrné úrovni.

Závěrem

Práce jako celek trpí jistými neduhy, zejména její základní koncept se nerodil jednoduše. Přestože řada důležitých aspektů práce zůstala na půli cesty, autorka v průběhu psaní a poctivého sběru materiálů a konzultování, mnohé problémy odstranila či zmenšila. Pozitivně kvituji velmi zodpovědný přístup diplomantky k psaní práce a ke shánění zdrojů a celkové heuristice. Někdy je však škoda, že tohoto pozitivního základu lépe nevyužila. Každopádně práce jako celek splňuje většinu náležitostí kladených na tento typ závěrečných prací, a proto předloženou práci T. Novotné doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 3. 6. 2016.

Mgr. et Mgr. Pavlína Springerová, Ph.D.